

آیا تجاوز نظامی پاکستان بالای افغانستان

مرتبط با قضیه ی خط " دیورند " است؟!

از مدتی است باز در کشور غمزده ی ما، سر و صدای مربوط به خط تحمیلی " دیورند" بالا گرفته است . تا آنجا که معلوم میشود، عده ی زیادی از افراد و حلقات دولتی ، پارلمانی و رسانه یی کشور، تجاوز نظامی و موشکباران قلمرو افغانستان توسط حکومت پاکستان را که از چندین ماه بدینسو بصورت بی انقطاع ادامه دارد، باز تاب مشکل خط " دیورند" و واکنش جانب پاکستان در برابر ادعای مرزی جانب افغانستان وانمود میکنند.

درحالیکه به اعتقاد ما، دو موضوع سیاسی – نظامی، یعنی قضیه ی تاریخی خط " دیورند" چیزی است و تجاوز نظامی حکومت پاکستان بالای خاک افغانستان، چیز دیگر.

هرچند تعیین خط مرزی " دیورند " در سال 1893 میلادی از طرف مقامات هند برتانوی و امضای معاهده ی منوط بدان توسط امیردست نشانده (عبدالرحمن خان) در تحت شرایط اسارتبار سیاسی و با

قلدري آشكار جانب هند برتانوي صورت گرفت، ولي ازان تاريخ تا امروز، هيچ رژيم حاكم در افغانستان به شمول حكومت سر دار محمد داوود كه علم بردار شناخته شده ي قضيه " ديورند" و مبلغ ايجاد " پشتونستان" بود، ادعاي ارضي و يا تقاضاي اعاده ي خاكهاي غصب شده ي انسوي خط تحميلي " ديورند" را بعمل نياوردند.

سردار محمد داوود در نظام شاهي افغانستان، علي رغم هنگامه سازيهاي سياسي - تبليغاتي دراز مدت، در نهايت امر، تنها " اعاده ي حقوق برادران پشتون و بلوچ" را از جانب پاكستان ميخواست، نه چيزي بالا تر ازان را.

يعني مادامكه چنين ادعا و تقاضاي رسمي از جانب دولتهاي افغانستان رسماً صورت نگرفته و يا نمي گيرد، پس چرا و روي کدام دليل و انگيزه، نظاميان پاكستاني، قلمرو همسايه ي مصيبت ديده شان (افغانستان) را همه روزه مورد شليك توپ و خمپاره و موشك قرار ميدهند؟

اين عمل تجاوزي پاكستان، اساساً بايد دليل و انگيزه ي ديگري داشته باشد كه به برداشت ما، ميتواند بخشي از يك توطئه ي مثلث (امريكا - انگلستان - پاكستان) در قبال آينده ي افغانستان باشد .

ورنه، حل چنین یک معضله ی سیاسی ، حقوقی و تاریخی میان دو مملکت، هرگز از راه بکار برد توپخانه و شلیک راکت ؛ آنهم یکجانبه ، بی دلیل و نا بخردانه ممکن نمیگردد؛ بلکه حل و فصل همچو معضلات فی ما بین کشورهای جهان معمولاً با توسل به اقدامات سازنده ی حقوقی و دیپلماتیک توأم با دقت ، حوصله مندی و گاهی هم با میانجیگری کشور های بیطرف، دیگر میسر میگردد. حال باید پرسید که چرا عده یی از هم میهنان ما؛ عمل تجاوزکارانه ی نظامی پاکستان را با قضیه ی خط " دیورند" مرتبط دانسته هی از دولت حامد کرزی می طلبند تا این مشکل را با جانب پاکستان حل نماید؟

البته تومور دردناک قضیه ی " دیورند " چه امروز، چه فردا باید مورد معالجه و مداوای کامل قرار گرفته پیکر افغانستان راحت ساخته شود که بحثی است جداگانه و دارای اهمیت بزرگ ملی. مگر موضوع تخطی و تجاوز آشکار نظامی پاکستان بایستی بصورت جداگانه و جدی از طریق دولت افغانستان، کشورهای بزرگ و سازمان ملل مورد توجه و بازخواست قرار گیرد.

بحث و بررسی حل قضیه ی دیرینه ی خط " دیورند " هر زمانیکه از سوی افغانستان بمیان کشیده شود، لازم خواهد بود باساس براه اندازی یک ریفراندوم معقول، گفتمان یا گفت و گوی ملی ، بکار گیری

یک دیپلماسی آگاهانه و به اشتراک کارشناسان سیاسی ، حقوقی و دخالت مثبت بین المللی که منفعت ملی مردم افغانستان را در بر داشته باشد، به روی میز مذاکره قرار گیرد.

هرگاه بر وفق برداشتها و پیشنهاد های برخی از حلقات افغانی ، حل قضیه ی " دیورند " در تحت فشار نظامی و اعمال قلدرانه ی حکومت پاکستان مطرح گردد، هیچ نتیجه ی مثبت و یا هیچ منفعت ملی برای افغانستان حاصل نخواهد شد.

از سوی دیگر، به اعتقاد ما ، این موضوع مهم ملی و تاریخی، وقتی باید با جانب پاکستان رسماً در میان گذاشته شود که افغانستان مانند امروز در کام بحران سیاسی، اجتماعی و اقتصادی قرار نداشته باشد. به عباره ی دیگر، دولت افغانستان از قدرت، ثبات و اعتبار لازم ملی و بین المللی بر خورد ار باشد. در غیر آن، طبعاً طرف زورمند برنده و جانب ضعیف بازنده خواهد بود.

پس، به دولت و ملت افغانستان است تا به قول شاعر که " هر سخن جایی و هر نکته مقامی دارد "، از همه اولتر و عاجلتر، عمل تجاوزی ، زورگویانه و بی شرمانه ی حکومت پاکستان را جدی تر و رساتر از پیش افشا نموده موضوع را بگونه ی فعال و مسوولانه به مراجع بین المللی و بخصوص به سازمان ملل ارجاع و پیگیری نماید.

در آینده؛ باز هم پیرامون حل قضیه ی "دیورند" جسته جسته تماس
خواهیم گرفت (پایان)